

ANGELINA KUCHERUK STEUN EN TOEVERLAAT VOOR APELDOORNSE STICHTING WHOE

'Ik voel me half Nederlandse, half Oekraïense'

door Marc Looijen

De Apeldoornse stichting Werkgroep Hulptransporten Oost-Europa (WHOE) krijgt met enige regelmaat hulp van tolken/vertalers die de transporten vanuit Apeldoorn naar Oekraïne vergezellen. En vereenvoudigen. Want de spullen in vrachtwagens die kant op krijgen is al een flinke onderneming, maar dan ook nog eens de communicatie daar verzorgen én de documentatie, dat is een vak apart. En dat vak beheerst Angelina Kucheruk (63) tot in de perfectie.

Ze woont in Rotterdam-Zuid, dichtbij het Feyenoordstadion De Kuip, en dat is handig, want de stichting

Angelina Kucheruk in 2008, met Igor Kirichenko (voorzitter van de stichting Oekraïense gemeenschap in Nederland) en Andriy Shevchenko, voormalig stervoetballer en momenteel hoofdtrainer van het nationale team.

Precies een kwart eeuw geleden dus. "Het buitenland heeft me altijd getrokken, als kind al. Van jongs af aan was ik nieuwsgierig naar andere landen, andere culturen. Ik ben later in de handel gaan werken en dat ging ook goed, maar na het uiteenvallen van de Sovjet-Unie werden veel lopende contracten verbroken. Als Oekraïense waren mijn contacten in bijvoorbeeld de Baltische staten Estland, Letland en Litouwen opeens niets meer waard. Ik moest mijn toekomst dus noodgedwongen ergens anders zoeken, beroepsmatig, maar ook omdat mijn zoon met suikerziekte in Oekraïne niet de benodigde medische hulp kon krijgen. Ik wilde dus graag emigreren en met

- aanvankelijk - Duitsland in mijn achterhoofd is het uiteindelijk Nederland geworden."

In 2017 zocht de stichting WHOE in Apeldoorn een tolk/vertaler om een goedertransport naar Oekraïne te begeleiden. Een post op Facebook hierover trok de aandacht van Angelina. "Vervolgens heb ik telefonisch contact gehad met Ben van der Velden van de stichting. Kort daarna maakten we persoonlijk kennis en uiteindelijk ben ik de hele week met de stichting meegeweest naar mijn vaderland. De samenwerking beviel zo goed, dat die is gebleven. Twee jaar lang hebben de vrachtwagens van de stichting heen en weer gereden, ook naar mijn geboortestad. Het hoogtepunt van die transporten blijft voor mij het vervoer van liefst tweehonderd ziekenhuisbedden, die waren beschikbaar gesteld door het ziekenhuis Erasmus MC in Rotterdam, maar gingen via Apeldoorn naar Oekraïne. Daar ben ik de stichting WHOE nog altijd enorm dankbaar voor."

Helpende hand

Het Europees kampioenschap voetbal 2012 vond plaats in Oekraïne en Polen. In de grote steden Charkov, Donetsk, Kiev en Lviv werden de stadions goed gevuld door nationale en internationale voetbalfans. Want voetbal heeft altijd een belangrijke rol gespeeld in de Oekraïense identiteit, met de club Dynamo Kiev als prominent uithangbord. Ten tijde van de Sovjet-Unie won de ploeg twee keer de Europa Cup II voor bekerwinnaars, in 1975 en 1986. Nadien maakte het team, met de eerder gememoreerde Shevchenko als vedette, aan het eind van de jaren 90 furore in de Champions League. Maar ook de huidige generatie van het nationale voetbalteam is talentrijk, dus voldoende reden om te geloven in een positieve afloop voor Oekraïne op het komende EK. Angelina knikt: "Wat ik al zei: ik voel me half Nederlandse, half Oekraïense, dus kies ik voor een 'veilige' 1-1 als eindstand bij deze wedstrijd." De aftrap van dit duel in de Johan Cruijff ArenA in Amsterdam is zondag 13 juni om 21.00 uur.

Angelina besluit met te zeggen dat er binnenkort weer een beroep op haar wordt gedaan door de stichting WHOE. "Dan gaat het hulptransport richting de stad Loehansk, waar momenteel een oorlog woedt. Ik ga natuurlijk mee, want ik hoop dat we toch het een en ander kunnen betekenen voor de bevolking daar. Het welzijn van Oekraïne gaat me enorm aan het hart en elke vorm van hulp is welkom in deze rare tijd. Dan is het toch prachtig dat we vanuit Apeldoorn even die helpende hand kunnen bieden."

Het was vele jaren een vertrouwd gezicht op de internationale voetbalvelden: Shevchenko viert zijn zoveelste doelpunt.

Oekraïense gemeenschap in Nederland is ook in deze stad gevestigd. En daar is ze behoorlijk actief voor, bijvoorbeeld in 2008, toen het nationale voetbalteam van Oekraïne te gast was in de havenstad. Angelina voerde lange gesprekken met hét icoon van de voetbalnatie, Andriy Shevchenko. "Destijds was hij de speler om wie alles draaide in het veld, tegenwoordig is hij de hoofdtrainer van de nationale ploeg. Echt een leuke jongen, heel bescheiden, geen kaptions. De ambassadeur van Oekraïne in Nederland was er ook bij. Wij hebben allen dezelfde, belangrijke taak: ons land promoten alsook de vriendschap tussen Nederland en Oekraïne."

De sport, de cultuur, het toerisme, het land heeft veel te bieden, zegt Angelina. "Tot een paar jaar geleden organiseerde de inmiddels opgeheven stichting Platform Samenwerking Nederland-Oekraïne twee keer per jaar de Oekraïenedag, waarbij ook veel Hollanders aanwezig waren. Ik voel me vijftig procent Nederlandse en ook vijftig procent Oekraïense. Het is wel grappig, want als ik nu zelf Oekraïne bezoek, doe ik dat met de Nederlandse mentaliteit." Dat moet ze even uitleggen.

"In Nederland gaan de mensen toch wat respectvoller met elkaar om. Als ik hier bij een loket sta, houdt dege-
ne achter me voldoende afstand. En niet alleen nu in coronatijd, maar altijd al. In Oekraïne staat iedereen dan
op elkaar gepakt, heb ik al herhaaldelijk ervaren."
Nieuwsgierig naar andere landen
Angelina kwam in 1996 vanuit haar geboortestad Khmelnytskyi naar Nederland.

Angelina en haar kleindochter Mila in authentieke Oekraïense klederdracht, met de nationale vlag als decor.

Een niet te onderschatten tegenstander voor Oranje, dit sterke elftal van Oekraïne. Achterste rij vanaf links: Roman Yaremchuk, Taras Stepanenko, Vitaliy Mykolenko, Andriy Pyatov, Sergiy Kryvtsov en Mykola Matviyenko. Voorste rij vanaf links: Olexandr Karavaev, Olexandr Zinchenko, Marlos, Yevhen Konoplyanka en Ruslan Malinovsky.